

Sygn. akt V K 81/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

oskarżyciela posiłkowego W. Z.

po rozpoznaniu w dniu 09 czerwca 2016 r., na rozprawie

sprawy **E. Ś.**

urodzonego (...) w m. W.

syna J. i E. z d. W.

oskarżonego o to, że W okresie od 19 października 2015 r. do 24 października 2015 r. w miejscowości W., gm. W., z terenu działki nr (...) obręb W., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia drewna gatunku olcha o łącznej masie 3,85 m³ i wartości 527,50 zł. na szkodę W. Z.

tj. o czyn z art. 278 §1 kk

1. Oskarżonego **E. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że przyjmuje wartość szkody na kwotę 670,44 zł i za to na podstawie art. 278 §1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.
2. Na podstawie art. 46 §1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz oskarżyciela posiłkowego W. Z. kwoty 670, 44 (sześćset siedemdziesiąt 44/100) złotych.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 1070,00 (jeden tysiąc siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VK 81/16

UZASADNIENIE

Działki gruntów rolnych należących do W. Z. i E. Ś. graniczą ze sobą, położone są w W.. Po zakupie gruntu przez W. Z. geodeta wznawiał granice i okazał je E. Ś. oraz R. B.. Od około 2 lat R. B. dzierżawi ziemię należącą do W. Z., którą użytkuje. Na tych działkach rosną też drzewa, w przeważającej większości olchy. Obok działki W. Z. jest gospodarstwo rolne (...). W dniu 24.10.2015r R. B. postanowił zainteresować się tym, co dzieje się na tym terenie, ponieważ od kilku dni słyszał dochodzące stamtąd hałasy piły motorowej. Na miejscu nikogo nie zastał, ale pojechał na podwórko do E. Ś.. R. B. zapytał go dlaczego wycina drzewa? E. Ś. powiedział, iż wycina drzewa na swoim terenie. R. B. zwrócił mu

uwagę, że był obecny przy wznawianiu granic, wówczas E. Ś. przyznał, że wie, że to nie jego, ale i tak nikt mu nie zrobi bo on nic nie ma. E. Ś. wyciął łącznie 23 sztuki drzew – olcha o masie łącznie 6,88 m³ i wartości 670,44zł.

E. Ś. zwrócił się z wnioskiem do Burmistrza W. o wydanie zezwolenia na usunięcie drzew w dniu 15.10.2015r, ale wniosek ten dotyczył jego nieruchomości – dz. o nr 44 i 46 i do dnia 24.10.2015r nie był rozpoznany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków – R. B. k. 144v, W. Z. k. 144v, W. R. k. 145, umowy k. 3, mapy k. 25, wniosku k. 30, opinii k. 111 – 126, a także częściowo wyjaśnień oskarżonego k. 144.

Oskarżony E. Ś. przyznał się do wycięcia drzew typu olcha, bo potrzebował opału na zimę. Przyznał, iż wyciął te drzewa, porąbał i zawiózł do swojej szopy. Tłumaczył, że był przekonany iż wycina je na swojej nieruchomości. Wskazał, iż drzewa te to były samosiejki i rosły dziko na polu.

Sąd nie dał wiary oskarżonemu w zakresie w jakim wyjaśnił, iż nie wiedział, że drzewa te nie rosną na jego gruncie. W bezpośredniej rozmowie z R. B. w dniu 24.10.2015r przyznał, iż wiedział że ten grunt nie należy do niego. Poza tym na pewno zostały mu okazane granice nieruchomości kilka lat wcześniej. Oskarżony miał świadomość, iż należy mieć zgodę administracyjną na wycinkę drzew, o taką wystąpił dla drzew rosnących na jego własnej nieruchomości. W toku prowadzonych czynności nie udało się ustalić czy działał oskarżony sam czy ktokolwiek mu pomagał. R. B. nie widział nikogo więcej na tej nieruchomości w dniu 24.10.2015r, a jak sam przyznał dzień wcześniej słyszał, że ktoś w tamtym rejonie używał piły motorowej.

Początkowo wartość zagarniętego drewna obliczono na kwotę 825,60 zł – k. 27, kolejna wycena dotyczyła olchy – opał – 619,20 zł k. 53. Wyceny dokonał pracownik Nadleśnictwa B. na podstawie danych przekazanych z KPP w W.. Kolejnej wyceny dokonał biegły z zakresu leśnictwa – mgr inż. A. S. i wskazał wartość drzewa na kwotę 527,50 zł. Obecny na rozprawie świadek W. R., który szczegółowo wyjaśnił w jaki sposób dokonywał wyceny oraz dlaczego nie zgadza się z wyceną biegłego. Świadek wskazał na błąd odnośnie zastosowanej przez biegłego ceny niższej niż obowiązujące w Nadleśnictwie B. w tym czasie. Świadek na sali rozpraw dokonał ponownego obliczenia wartości skradzionego drewna według ilości i asortymentu wskazanego przez policjantów – 670,44zł. Tę wartość Sąd przyjął jako wartość szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu na skutek działań oskarżonego. Sąd ocenił zeznania wszystkich świadków jako wiarygodne, zaznaczyć należy iż są one jedynie relacją z podejmowanych przez niech działań po ujawnieniu czynu oskarżonego.

Prokurator nie zakwalifikował działania oskarżonego z art. 290§1kk ze względu na brak możliwości zakwalifikowania miejsca popełnienia czynu jako lasu. Przepis ten stanowi o odpowiedzialności karnej tego, kto w celu przywłaszczenia dopuszcza się wyrębu drzewa w lesie. Zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991r o lasach przez las rozumieć należy zgodnie z art. 3 grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony i przeznaczony do produkcji leśnej, lub stanowiący rezerwat przyrody, lub wchodzący w skład parku narodowego albo wpisany do rejestru zabytków (Dz. U. z 2005r nr 45, poz. 435 ze zm.). Pojęcie „las” nie jest tożsame z pojęciem „grunty leśne” występującym w ustawie z 1995r o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r nr 21, poz. 1266 z późn. zm.). Za grunty leśne uznaje się: grunty określone w ewidencji gruntów jako lasy, grunty znajdujące się pod uprawą leśną, grunty pod budynkami mieszkalnymi i gospodarczymi, urządzeniami melioracji wodnych i innymi urządzeniami wykorzystywanymi dla potrzeb gospodarki leśnej, parki dendrologiczne i parki leśne, grunty zrehabilitowane na cele leśne. Obszar zajmujący powierzchnię mniejszą niż 0,10 ha, na którym znajdują się drzewa lub krzewy, nie jest ani lasem ani gruntem leśnym, lecz stanowi zadrzewienie lub zakrzewienie. Dokonanie wyrębu drzewa w innym miejscu niż las, na przykład w parku, ogrodzie, polu, miedzy itp. z uwagi na niezrealizowanie jednego ze znamion modalnych, nie może być uznane za realizujące znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 290kk.

Odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 278§1kk podlega ten, kto zabiera cudzą rzecz ruchomą w celu przywłaszczenia. Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim – w celu przywłaszczenia. Cel przywłaszczenia oznacza zamiar

postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem – włączeniem do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia (Kodeks Karny, Komentarz; Andrzej Marek; Dom Wydawniczy ABC, 2005r, s. 572). Odnosząc te znamiona do zachowania oskarżonego E. Ś. stwierdzić należy, iż dokonał on przestępstwa kradzieży drzewa na szkodę W. Z.. Doskonale zdawał sobie sprawę, iż wycina drzewa nie na swoim terenie, liczył na to, że nikt się tym nie zainteresuje, a on skorzysta z opału. Działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim, zdawał sobie doskonale sprawę z tego, co robi, jakie czynności podejmuje i jakie mogą być konsekwencje jego działania.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości. Podkreślić należy, że oskarżony dopuścił się przestępstwa na szkodę swojego sąsiada, nie zważał na konsekwencje swojego działania, co więcej próbował nastraszyć R. B. aby nie dzwonił na policję.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30zł. Kara grzywny zdaniem Sądu jest karą adekwatną do wagi popełnionego czynu, czynu popełnionego z chęci uzyskania wymiernej korzyści materialnej. Oskarżony nie ma nikogo na utrzymaniu, jest rolnikiem, nie ma żadnych przeszkód zdrowotnych aby podjął prace zarobkowe.

Sąd na podstawie art. 46§1kk orzekł o obowiązku naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela posiłkowego wg ustalonej wartości szkody.

Zauważyć należy, iż przekazując sprawę do Sądu, prokurator nie przekazał do jego dyspozycji dowodów rzeczowych w sprawie.

Wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r (Dz.U. nr 49, poz. 223 z 1983r. z późn. zm.) oraz orzeczono o obowiązku poniesienia kosztów postępowania przez oskarżonego.